

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΟΥ

Μετά την κατάκτηση της Κρήτης από τη Βενετία παραχωρήθηκαν στους Βενετούς εποίκους το ανατολικό και το κεντρικό τμήμα του νησιού με εξαίρεση τον Χάνδακα, το σημερινό Ηράκλειο, όπου οργανώθηκε η πρωτεύουσα της Μεγαλονήσου, καθώς και μια εκτεταμένη εδαφική περιοχή γύρω από την πόλη (Paracandia), που παρέμεινε στην κυριότητα του δημοσίου. Η Paracandia έφτανε έως τον βράχο του σημερινού Παλαιοκάστρου. Σε αυτόν οι Βενετοί τον 16ο αι. και αφού είχε προχωρήσει η κατασκευή της νέας οχύρωσης του Χάνδακα κατασκεύασαν φρούριο, προκειμένου να ελέγξουν αμυντικά την δυτική παραλία του κόλπου του Χάνδακα και το επι-

κουρικό για την πρωτεύουσα λιμάνι των Φρασκιών. Από το φρούριο του Παλαιοκάστρου εξ άλλου, με μεγάλα κανόνια που θα διασταύρωναν τα πυρά τους

με τις βολές από τα πολεμικά πλοία, τα οποία έπαιρναν θέση σε συγκεκριμένα σημεία του κόλπου του Χάνδακα, οι Βενετοί μπορούσαν να ενισχύσουν την άμυνα του ίδιου του φρουρίου του Χάνδακα.

Το φρούριο του Παλαιοκάστρου έχει σχεδιαστεί από τον Βενετό μηχανικό Latino Orsini σύμφωνα με τις νέες, για την εποχή, αμυντικές αρχές του Προμαχωνικού Συστήματος (Fronte Bastionato), που βασιζόταν στη χρήση και τη δύναμη των μεγάλων πυροβόλων όπλων. Ο οχυρός περίβολος αρ-

